

DOMINGO XXIII TIEMPO ORDINARIO (CICLO A)

Las lecturas de este domingo toman un tema bien concreto: la corrección fraterna. Y así lo recuerda una de las obras de misericordia: «Corregir al que se equivoca». Esto forma parte del precepto del amor: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo».

Darse cuenta de los fallos de los demás no significa que nosotros seamos perfectos. Dios quiere que nos ayudemos mutuamente a progresar en la vida cristiana. Jesús reprende en varias ocasiones a sus apóstoles. Esas correcciones se hacen desde la caridad, porque se desea el bien del otro. Pero además, nos ayudan a tomar conciencia de que formamos parte de un mismo cuerpo, la Iglesia. Es significativo que encontremos este aviso del Señor junto a la enseñanza de orar juntos. Porque la corrección fraterna forma parte del bagaje de los que se sienten llamados por un mismo Señor y caminan en la misma dirección. Jesús nos exhorta a corregirnos los unos a los otros. De ahí que debemos estar dispuestos a dejar que otros nos adviertan de nuestros errores y también pedir a Dios la fuerza para saber decir las cosas cuando otro lo hace mal.

En la vida diaria muchas veces hemos sido corregidos. Si tuviéramos memoria exacta de toda nuestra vida, encontraríamos multitud de situaciones en que nos llamaron la atención advirtiéndonos de lo que hacíamos mal. Gracias a esos avisos hoy somos mejores y, probablemente, carecemos de algunos defectos. La vida sobrenatural también necesita de unas ayudas semejantes.

Corregir no es fácil. A veces se desea hacer el bien y se acentúa el mal como consecuencia de la precipitación, o de un lenguaje inadecuado. Por eso toda corrección debe ir precedida de la oración y, cuando es posible, del consejo. Es bueno, por ejemplo, que los padres hablen entre sí antes de llamar la atención a un hijo, y en una comunidad cristiana es bueno comentarlo antes con quien ejerce la autoridad. Cuando corregimos no nos ponemos por encima de los demás, sino a su lado; por eso se denomina fraterna, que significa «entre hermanos». Por lo mismo cuando nos advierten de nuestros errores, percibimos una mano amiga que se nos extiende para que podamos levantarnos.

Que el Señor nos conceda tener cerca de nosotros personas de buen juicio que nos ayuden a enmendar nuestros errores.

23-ТЯ НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ТИЖНЯ (ЦИКЛ А)

Читання цієї неділі присвячені дуже конкретній темі: братерському виправленню. Одна з діл милосердя нагадує нам про це: "Виправляй тих, хто чинить зло". Це частина заповіді любові: "Люби ближнього свого, як самого себе".

Усвідомлення недоліків інших не означає, що ми є досконалыми. Бог хоче, щоб ми допомагали один одному прогресувати в християнському житті. Ісус неодноразово докоряє своїм апостолам. Ці виправлення робляться з милосердя, тому що ми бажаємо добра іншим. Але вони також допомагають нам усвідомити, що ми є частиною одного тіла - Церкви. Важливо, що це застереження Господа ми знаходимо разом з навчанням про спільну молитву. Бо братерське виправлення є частиною багажу тих, хто відчуває себе покликаним одним Господом і йде в одному напрямку. Ісус закликає нас виправляти один одного. Тому ми повинні бути готові дозволити іншим застерігати нас від наших помилок, а також просити у Бога сили, щоб знати, що сказати, коли інший чинить неправильно.

У повсякденному житті нас часто виправляють. Якби ми мали точну пам'ять про все своє життя, то знайшли б безліч ситуацій, в яких нас привертали увагу і попереджали про те, що ми робимо неправильно. Завдяки цим попередженням ми стали кращими сьогодні і, можливо, позбавилися деяких вад. Надприродне життя також потребує подібної допомоги.

Виправлення не є легкою справою. Іноді ми хочемо робити добро, а в результаті поспіху або неадекватних висловлювань акцентуємо зло. Саме тому кожному виправленню повинна передувати молитва і, по можливості, порада. Добре, наприклад, батькам поговорити між собою, перш ніж притягати дитину до відповідальності, а в християнській спільноті добре спочатку обговорити це з тими, хто має владу. Коли ми виправляємо, ми ставимо себе не над іншими, а на їхньому боці; саме тому це називається *fraterna*, що означає "між братами". З тієї ж причини, коли нас попереджають про наші помилки, ми сприймаємо руку допомоги, яку нам простягають, щоб ми могли підняти себе.

Нехай Господь дарує нам, щоб поруч з нами були люди з добрим розумом, які допоможуть нам виправити наші помилки.